

GYENGE FÉRFIAK NEM TUDNAK
MEGBIRKÓZNI ENNEK A KÖNYVNEK
A TARTALMÁVAL.

A NYILATKOZAT NEM A LANKADT
SZÍVŰEKNEK SZÓL, HANEM AZOKNAK,
AKIK ELKÖTELEZIK MAGUKAT,
S ŐK ELSZÁMOLTATHATÓBBAK IS LESZNEK
A JÖVŐBEN.

EZ A KÖNYV FELHÍV ARRRA, HOGY KILÉPJ
A KÉNYELMI ZÓNÁDBÓL, DOLGOZD FEL MÚLTAD
REJTETT PROBLÉMÁIT, ÉS HOZZ STRATÉGIAI
FONTOSSÁGÚ ÁLDOZATOKAT
A CSALÁDODÉRT ÉS A HITEDÉRT.

AKIK ELFOGADJÁK A KIHÍVÁST,
MEGTAPASZTALJÁK, HOGY A NYILATKOZATBAN
FOGLALTAK MEGÉLÉSE GYÖKERESEN ÁTALAKÍTTJA
ÉRTÉKRENDJÜKET, FONTOSSÁGI SORRENDJÜKET,
ÉS SEGÍT NEKIK ERŐS, HŰSÉGES FÉRFIVÁ VÁLNI.

EHHEZ BÁTORSÁG KELL, DE AZ EREDMÉNY
MINDENT MEGÉR.

FIGYELMEZTETTELEK!

HATÁROZD EL, HOGY GONDOSKODNI FOGSZ A CSALÁDODRÓL!

*Szorgalmasan fogok dolgozni, hogy gondoskodjam a
családom szükségleteiről.*

Boldogok a kenyérkeresők! Nekünk, férfiaknak nagy tisztességnek kell tekintenünk azt, hogy családjunk első számú fenntartói lehetünk. Ez férfi mivoltunk része, és hozzátartozik elhívásunkhoz, hogy az Atyaistent képviseljük – aki beépítette a munkát az általa teremtett világba, és még mindig „munkálkodik” (János 5:17). Ezzel példát mutat nekünk, hiszen gondoskodik mindennapi szükségainkről.

Jelentősen csökkenthetnénk a szegénységet országunkban, ha minden apa, aki elhagyta a feleségét és a gyermekeit, hazamenne, és elkezdené komolyan venni családfenntartói szerepét. Minden férfinak, akit „apának” szólítanak, bátran meg kellene hoznia ezt a kétségbeejtően szükséges elhatározást: „Szorgalmasan fogok dolgozni, hogy gondoskodjam a családom szükségleteiről.” Az *apa* szó többek között „forrást” jelent. Jézus azt mondta, hogy amikor szükségünk van valamire, imában kérjük azt „mennyei Atyánktól” (Máté 7:11).

A 23. zsoltár, a Biblia leghíresebb vigaszt nyújtó fejezete, szintén eleven képet fest arról, ahogyan a szerető Pásztor gondoskodik a rábízott nyájáról: „Az Úr az én pásztorom; nem szűkölködöm” (1. vers). Ebből a kezdő mondatból kiindulva írja le ez a zsoltár, hogy Isten nemcsak az ételünkről, italunkról és pihenésünkről gondoskodik, hanem betölti érzelmi és szellemi szükségleteinket is: „helyreállítja a lelkemet” (3. vers). Az a lényeg, hogy ha van egy indokolt szükségünk, akkor Isten, a mi Atyánk biztosan foglalkozik azzal. Ő akkor is ott van, figyel minket, megvigasztal és törődik velünk, amikor az ösvény sötétnek és nehéznek tűnik.

Mi, férfiak – családunk „pásztorai” – kevés dologtól érezzük magunkat erősebbnek és igazán férfiasnak, mint amikor tudjuk, hogy a feleségünk és gyermekeink elmondhatják rólunk ugyanezt: „Az apukám a pásztorom, mindenem megvan, ami szükséges.”

Jóllehet, sok feleség áldozatkészen segíti a családját anyagilag is (Példabeszédek 31:16–24), a férjeknek mindig családjuk elsődleges fenntartójának és pásztorának kell tekinteniük magukat. Igaz, nem adhatunk meg a családunknak mindent, amit szeretnének, vagy amit mi szeretnénk megadni, de Isten kegyelme által, amely a mi szorgalmas munkánkon keresztül hat, a családjainknak nem kell aggódniuk a szükségük betöltése felől.

„A férjem kitűnően gondoskodik rólunk.”

Szeresd ezt hallani!

Néhány férfi, aki küszködik azzal, hogy jól fizető munkát találjon, talán úgy érzi, kudarcot vallott, mert egy ideig nem képes úgy gondoskodni pénzügyileg a családjáról, ahogyan szeretne. Nehéz gazdasági helyzetben, válság idején Isten gyakran megengedi, hogy a családok szűkösebb időszakot éljenek meg, mert ezzel megpróbálja hitüket, és megtudja, kiben bíznak igazán, és mi a fontossági sorrendjük.

Ezek azok a sötét pillanatok, amikor a bátor férjeknek és apáknak meg kell küzdeniük bizonytalanságukkal, félelmeikkel és kétségbeesésükkel, hogy továbbra is vezetőként gondoskodjanak családjuk szükségéről, még akkor is, ha garaszkodva kell spórolniuk. Isten tudja, mi van a férfi szívében, és ha Őt keressük, mindig ad nekünk alkalmakat arra, hogy anyagilag gondoskodjunk a családunkról. Megígérte a gyermekeinek, hogy „az én Istenem pedig be fogja töl-

teni minden szükségteket az ő gazdagsága szerint dicsőségesen a Krisztus Jézusban” (Filippi 4:19).

Mások számára azonban súlyos figyelmeztetést is tartalmaz ez az elhatározás: „Ha pedig valaki az övéiről, és főképpen az ő házanépéről gondot nem visel: a hitet megtagadta, és rosszabb a hitetlennél” (1Timótheus 5:8). Egyes férfiak azért nem gondoskodnak a családjukról, mert nem hajlandóak elég keményen dolgozni és áldozatokat hozni. Ha megváltozik a szívük, létrejöhet bennük az az indíttatás, ami visszarántja családjukat a tönk széléről. Több nemzedékre megváltoztathatja a családja pályáját az a férfi, akit Isten szorgalmas és hűséges emberré változtatott, még ha előtte lusta volt is.

Ez az isteni gondoskodás pusztá ereje.

Mi dolgozunk, Isten gondoskodik

A munka csodálatos dolog! Igaz, a bűn egyik következménye az, hogy a munka „fáradtságos”, „tövist és bogáncskórót terem”, és „orcánk verítékével” jár együtt (1Mózes 3:17–19), a munkáját szorgosan végző embert mégis mindvégig becsüli a Biblia, a lusta embert viszont nem.

Szegénnyé lesz, aki cselekszik rest kézzel; a gyors munkások keze pedig meggazdagít. (Példabeszédek 10:4)

Aki orozott, többé ne orozzon; hanem inkább munkálkodjék, cselekedvén az ő kezeivel azt, ami jó, hogy legyen mit adnia a szűkölködőknek. (Efézus 4:28)

Magatok is tudjátok, mi módon kell minket követni; mert nem viseltük magunkat közöttetek rendetlenül. Sem ingyen kenyeret nem ettünk senkinél, hanem munkával és fáradtsággal, éjjel-nappal dolgozva, hogy közületek senkinek se legyünk terhére... mert amikor nálatok voltunk is, azt rendeltük nektek, hogy ha valaki nem akar dolgozni, ne is egyék. (2Thesszalónika 3:7,8, 10)

Azokban a kultúrákban, ahol segélyt vagy csökkentett járadékot kapnak a munkanélküliek, az a férfi, akinek éppen nincsen állása, talán kénytelen egy ideig ezt elfogadni családi kötelességei ellátása érdekében. A tiszteletre méltó férfi azonban úgy határoz, hogy a saját

kenyerét eszi és ellátja a családját, amint lehetősége nyílik dolgozni. Ez a vonás különbözteti meg a szorgalmas embert a lustától. A lustaság, a lopás és a szerencsejáték bűnös és szégyenletes módszerek mindazoknak a dolgoknak a munka nélküli megszerzésére, amiket akarsz. Ezek soha nem szerepelnek Isten tervében.

A szorgalmas férfi mindig inkább választja az alantas munkát egy időre, amíg nem adódik jobb lehetősége; inkább elvállal *bármilyen* munkát, minthogy csak ücsörödjön, kitérjen az alkalmak elől, és várja a sült galambot.

A férfiak dolgoznak. A férfiak gondoskodnak. Amikor pedig az ilyen férfiak Isten gyermekei, akik Atyjuknak nevezik Őt, biztosak lehetnek abban, hogy Isten mindig betölti a szükségüket. Így végül elmondhatják majd Dávid királlyal együtt: „Gyermek voltam, meg is vénhedtem, de nem láttam, hogy elhagyottá lett volna az igaz, a magzatja pedig kenyérekéregetővé” (Zsoltárok 37:25). Maga Isten becsüli meg a munkánkat, mert Ő „megjutalmazza azokat, akik őt keresik” (Zsidó levél 11:6).

Amikor imádkozva igyekszünk ellátni a családunkat, arra eszmélünk, hogy együttműködünk Azzal, Aki mindent teremtett, mindennek birtokosa, és többet kihozhat a munkánkból, amikor csak akar. Ha Istenre nézve megteesszük, ami tőlünk telik, akkor teljesen biztosak lehetünk abban, hogy Ő megadja nekünk a mindennapi kenyérünket (Lukács 11:3). Ő *Jahve Jireh* – a Gondoskodó Isten.

Több ezer évnyi hűség után nem miattunk fogja elrontani a jó hírét.

Azt józanul el kell ismernünk, hogy Isten nem ígérte meg azok szükségének a betöltését, akik nem a gyermekei. Megteheti, de nem köteles. Amikor Jézus megígérte Isten hűséges gondoskodását, azokra vonatkoztatta ezt, akik Istent az Atyjuknak nevezik (Máté 6:25–34). Akik elutasították Istent vagy hamis isteneket imádnak, éhezhetnek (5Mózes 28:15–48; Ézsaiás 8:19–22; 65:12,13). Értük semmit nem tesznek az isteneik. Ez egy újabb ok, amiért feltétlenül beszélünk kell nekik az élő Istenről, Akié a barom az ezernyi hegyeken, és Aki be tudja tölteni az éhező lelket jóval (Zsoltárok 107:9).

Jézus azt tanította, hogy a hívők bizakodva imádkozhatnak, mert „jól tudja a ti Atyátok, mire van szükségetek, mielőtt kérnétek tőle”

(Máté 6:8). Teljesen fölösleges keresztény férfiaknak éjszakánként az állásuk miatt vagy amiatt aggódni, hogy nem tudják betölteni a szükségüket.

A hívők számára soha nem az a kérdés, hogy „Isten gondoskodni fog-e rólunk”, hanem az, hogy „Hogyan teszi?”

Isten a maga módján és saját időzítése szerint gondoskodik, de mindig hűséges marad gondoskodó mivoltához. Ha utaznod kell a munkahelyedre, Isten talán elintézi, hogy valaki neked ajándékozzon egy autót, vagy megadhatja a pénzt az autó megvásárlásához. Vagy lehetővé teszi, hogy megkeresd az autó árát. Vagy küld neked egy kerékpárt. Vagy megváltoztatja a munkahelyedet, hogy gyalog bejárhass, vagy akár otthon dolgozhass.

Mindenképpen biztos lehetsz abban, hogy Isten dolgozik a megoldáson, és végül megadja a szükséges feltételeket ahhoz, hogy kenyeret tehess az asztalra. Ez idő alatt is hitben kell járnod, és kitartóan kell kérned, keresned és zörgetned, amíg Isten fel nem fedi, hogy mit rendelt ki neked. Nyugodt lehetsz afelől, hogy előbb-utóbb megtudod.

A Biblia tele van elképesztő történetekkel arról, hogy Isten hogyan adta meg a gyermekeinek pontosan *azt*, amire szükségük volt, és éppen *akkor*, amikor szükségük volt rá. Néha a legutolsó másodpercig várt, de tökéletesen úgy időzítette az eseményeket, hogy a lehető legnagyobb dicsőséget nyerhesse a történetekből és megőrizhesse a jó híret.

Mi is erre számíthatunk Tőle, ha engedelmesen eleget teszünk férfiként kapott elhívásunknak, hogy szorgos munkával gondoskodjunk a családukról, és álljunk ellen minden lustaságra csábító kísértésnek.

Mi indít munkára?

Néhány férfinak azonban nem a „szorgos munka” jelenti a problémát. Az az igazság, hogy ők *túl* keményen, és *túl* sokat dolgoznak – mert nem megfelelő az indítékuk.

Egyes *férfiakat a félelem hajt*. Könnyű annyira belebonyolódnod a gondoskodás feladatába, hogy félni kezdesz attól, hogy talán nem leszel képes eleget keresni, és ezért elkezded a pénzt és a munkát